

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

5. Bona temporalia, spiritualium sunt impedimenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

Sap. 5.

Pro. 1.

cium iacet, si nauem ferat ventus. At illa cælestis regio per triginta annos velocissimo fideri viam præstat. Modica est bonitas temporalium rerum respectu futurorum bonorum. Umbra enim sunt potius verorum bonorum; quam vera bona. Omnia transferunt velut umbra. Signum modicæ bonitatis eorum est, quod Deus dat ea, & amicis suis, & inimicis. Communia enim sunt & bonis & malis: & plus habent inde mali quam boni. Possessores suos non faciunt bonos: imò frequenter vel malos faciunt, vel malitiam augent, vel in ea detinent. Pluribus nocent quam profunt. Usquequo stulti quæ sibi sunt noxia cupiēt? Amatores suos inquinant: tendentes ad cælum onerant. Augustinus in libro de Ciuit. Dei. Deserto bono, bonorum proprio, lapsus factus est ad bonorum minimum: non bonis proprium, sed bonis & malis commune.

Quod bona temporalia, maiorum bonorum, vt puta spiritualium, sint impedimenta.

CAPVT V.

*Concione 3.
in Psal. 30.
paulo à fi-
re.*

Circa impedimentum quod bona temporalia bonis spiritualibus præstant, notandum, quòd oportet eum à creatura auerti, qui ad Deū vult perfectè conuerti: & terrenis euacuari, qui vult cælestibus impleri. Augustinus super illud Psal. Diligite Dominum omnes sancti eius. Disce non diligere mundum, vt discas diligere Deum: auerte, vt conuertaris: funde, vt implearis. Sicut non coniungitur cælum terræ, imò multum distat ab ea: sic cælestia in corde humano terrenis non

non coniunguntur. Vult Deus tanquam nobilissimus Dominus, & ad prouisionem seruorum sufficientissimus, habere seruos proprios, ab alia seruitute expeditos: qui totaliter possint eius intendere seruitio. Habuit Abraham vernaculos expeditos. Nemo potest duobus Dominis seruire. Non potestis Deo seruire, & Mammonæ. Sermo Dei in pauperibus plus proficit. Sunt enim à curis liberiores: & cùm sint hic in miseria; alterius felicitatis sunt inuestigatores. Ideo Saluator pauperibus euangelizare missus est. De Iudæis amantibus terrena dicitur; Non profuit eis sermo auditus. Et iuuenis habens multas possessiones, audito consilio Domini de possessionibus vendendis, abiit tristis. Semen inter spinas suffocatur. Inuitati ad nuptias excusant se, eò quòd sunt negotiis terrenis impediti. Abundantia temporalium & obliuio Dei frequenter se comitantur. Effraim & Manasse fratres fuerunt. Effraim fructificans interpretatur, Manasse obliuio, quia proficientes in temporalibus, Deum solent obliuisci. Caue ne cùm dederit tibi Dominus vrbes & oppida, cunctarumq; opum copiam, obliuiscaris Domini Dei tui. Pincerna Pharaonis in prosperitate constitutus, oblitus est Ioseph interpretis sui. Expedit ei qui vult ad cælum tendere, onus temporalium deponere. August. in libro de verbis Domini. Abiice à te diuitiarum onera: abiice vincula voluntaria: abiice anxietates & tædia, quæ te annis plurimis inquietant. Hiero. Si habes in potestate tua, rem tuam vende: si non habes, proiice. Facile saluatur diuitiarum contemptor: difficile earum amator. Vnde

*Gen. 14.**Matth. 6.**Isaia 61.**Heb. 4**Matth. 19.**Idem 13.**Luc. 14.**Deut. 8.**Gen. 40.**Serm. 25. in**fine.*

B

pau-

Matth. 5. pauperum spiritu dicitur esse regnū cœlorum.
Ibid. 19. Diues difficile intrabit regnum cœlorum. Faci-
Luc. 18. lius est camelū per foramen acus transire, quàm
Matth. 19. diuitem intrare in regnum cœlorum: quàm dif-
 ficile qui diuitias habent, intrabunt regnum cœ-
In tract. su- lorum. Bernardus. Fœlices exonerati, qui sequi
per illud: possunt expediti. Arctissimum enim foramen
Matth. 18. nos expectat: contendamus necesse est ingredi
Ecce nos per angustam portam. Quid tu camele gibbum:
reliquimus quid tu pecuniose loculos proditoris tollis? Nō
omnia. sic impie, non sic ingredieris: foramē acus huius
 sarcinas non admittit.

De veloci transitu bonorum temporalium.

CAPVT VI.

Sap. 5. **C**irca velocem transitum bonorum tempo-
 ralium nota, sicut apparet velox transitus
 fluminis, cū consideratur stabilitas littoris: sic
 apparet velox transitus temporalium compara-
 tione æternorum. Hunc velocem transitum re-
 cognoscunt superbi: qui pœnæ æternæ in infer-
 no sunt condemnati. Transierunt omnia illa
 tanquam umbra, & tanquam nuncius præcur-
 rens, & tanquam nauis quæ pertransiit fluctuan-
 tem aquam, cuius cū præterierit, non est vesti-
 gium inuenire, neque semitam carinæ illius in
 fluctibus: aut tanquam auis quæ transuolat in
 aëre, cuius nullum inuenitur argumentum iti-
 neris illius: aut tanquam sagitta emissa in locum
 destinatum; sic & nos nati continuo defuimus
 esse. & subditur: Spes impij tanquam lanugo est
 quæ à vento tollitur: & tanquam spuma gracilis
 quæ à procella dispergitur: & tanquam fumus,
 qui